

a Kék Vonat! az ment el itt hát!
az ment el itt! a Kék Vonat!
Az ember azt se tudja, mit lát,
Gare de Lyon, expresszvonat,

szempillantás a lagúnáig,
oldalt varázsos számjegyek,
a Kék Vonat! az ment, az állt itt,
s a barmok föllélegzenek.

Szabó T. Anna

HÍNÁR

Hínár a test? Nehéz szagú,
síkos, szúrós, zsíros hínár?
Húzza fuldokló lelkedet –
vergődni, ellenállni kár.

Mért küzdenél? Merülj alá:
fellelegzel a víz alatt.
Belőle élsz, és benne élsz –
akár a rejtező halak.

CSAPDA

Világgal kínált, megvilágosodni:
beetett és lépre csalt a lét –
nem bírom többé megvonni magamtól
az élni vágyás kábítószerét.

Álomsötétből ébredésre bukva
világot látni levegőt veszek –
mint a fejfájás, lüktetnek a tárgyak,
s akár a vizes lombok, fényesek.

És felkelek, és járok, és cselekszem,
élek, mint mások, szabott rend szerint –
s közben, titkon, a bujkáló ereken
a lassan öló vágy mérge kering.

EZT TEGNAP ÍRTAD

Üzenetet hagysz saját rögzítődön,
s egy perccel később visszahallgatód:
te beszélsz, nyolc-tíz városnyira innen.
Lefényképeznek, digitálisan –
nincs film, papír – elég egy pillanat:
máris ott eszed a gyümölcslevest
a kerti asztalra tett laptopon –
a képen kerti asztal, te s a laptop.
És mindez egy napon. Nyomot hagytál
a percek finom homokján a léted.
Megcsendesült az órák árapálya,
hogy időd titkosírását elolvasd.
Főlé hajolsz, mint jóstükör fölé:
magad látod – ez valamit jelent.
„A későbbi vonattal érkezem.”
Kert, házfal, asztal, képernyő, kanál.
Kitárva múltad, karnyújtásnyira.
Nem jelent semmit. Máris távolodsz –
és talpad nyomát elönti a víz.

Szakács Eszter

DUETT

1. Visszautasított ósanyaság

Mindennap másvalaki néz rám a tükörből,
és soha nem tudhatom, a tegnapi hova lett.
Mert eldöntöttem, gyermektelenül halok meg,
pusztulásra ítélték milliónyi életet.